

පාස්කු සතියේ
බදාදා

පලමුවන කියවීම

අපෝස්තුළුවරුන්ගේ ක්‍රියාපොතෙන් ගත් පාඨයෙකි

ක්‍රියා 3 : 1-10

ජේසුස් ස්වාමීන් වහන්සේගේ නාමයෙන් නැගීමට ඇවිදින්න.

දිනක් පේදුරු සහ ජුවාමි යාවිකදා වෙලාව වූ සවස තුනට දේව මාලිගයට ගියහ. එවිට උපන් දා පටන් තොරව සිටි එක්තරා මිනිසෙක් විය. දේව මාලිගයට ඇතුළු වන්නන්ගෙන් සිගමන් ඉල්ලන පිණිස, දේව මාලිගාවේ ‘සුදර්ශන’ නම් ලන් දොරටුව ලග දිනපතා ඔහු තබන ලදි. ඔහු පේදුරු සහ ජුවාමි දේව මාලිගාවට ඇතුළු වන්නට යන බව දැක සිගමන් ඉල්ලීය. පේදුරු ජුවාමි සමග ඔහු දෙස හෙත් යොමා ‘අප දෙස බලන්නැ’යි කීය. ඔහු ද ඔවුන්ගෙන් යමක් ලබන බලාපොරොත්තුවෙන් ඔවුන් දෙස ඔහුකමින් බැලීය. එවිට පේදුරු ‘රන් වන් රිදි වන් මට නැත. එහෙත් මට ඇති දේ ඔබට දෙමි. නාසරෙත්හි ජේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ නාමයෙන් ඇවිදින්නැ’යි කීය. එසේ කියා පේදුරු තුමා ඔහුගේ දකුණත අල්ලා ඔහු නැගීමට වැඩ කෙලින් සිට ඇවිදින්නට විය. තවද, ඇවිදිමින් ද, උඩ පනිමින් ද දෙවියන් වහන්සේට ප්‍රශංසා කරමින් ද ඔහු ඔවුන් සමග දේව මාලිගාවට ඇතුළු විය. ඔහු ඇවිදිනවාත් දෙවියන් වහන්සේට ප්‍රශංසා කරනවාත් සියලු දෙනා දුටුවෝ ය. දේව මාලිගාවේ ‘සුදර්ශන’ දොරටුව ලග හිඳගෙන සිගමන් ඉල්ලුවේ මේ මිනිසා බව හඳුනාගත් ඔව්හු ඔහුට සිඳු වූ දේ ගැන පුදුමයෙන් පුදුමයට පත් වූහ.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය

105 : 1-9

පිළිතුර: සම්දාණන් සොයන්නන්ගේ සිත් ප්‍රීති ප්‍රමුදිත වේවා! ආලේඛයා //

ගීය:

සම්දුන්ට තුනි පුදන්න. එතුමන්ගේ නාමයෙන් අයදින්න. ජාතින් අතරේ
එතුමන්ගේ ක්‍රියා පල කරන්න.

එතුමන්ට ගී ගයන්න. එතුමන්ට පසස් ගී ගයන්න.

එතුමන්ගේ පුදුම ක්‍රියා මෙතෙහි කරන්න.

එතුමන්ගේ ශුද්ධනාමය ගැන උදන් අනන්න. සම්දාණන් සොයන්නන්ගේ සිත්
ප්‍රීති ප්‍රමුදිත වේවා!

සම්දාණන් ද එතුමන්ගේ බලය ද සොයා බලන්න. එතුමාණන් හමුව නිතරම
සොයන්න.

එතුමන්ගේ මෙහෙකරුවන් වූ ඉශ්රායෙල් වංශයෙහි, එතුමන් තෝරාගත්
ජාකොබ්ගේ දරුවෙහි, එතුමන් කල පුදුම ක්‍රියා ද එතුමන්ගේ ආශ්චර්යයන් ද
එතුමන් දුන් විනිශ්චයයන් ද සිහි කරන්න.

එතුමාණෝ අපේ දෙවි සම්දාණෝ ය. එතුමන්ගේ විනිසය මුළු පොලොවෙහි
ය.

එතුමන්ගේ ගිවිසුම සදහා ම සිහි කරන්න. පරම්පරා දහසක් දක්වා
එතුමන්ගේ අණ පණත් සිහි කරන්න. ඒ ගිවිසුම එතුමාණෝ ආබුහම් සමග
කල සේක. ඊසාක් ට ද දිවුරුම් දුන් සේක.

සාධුකාරය

ආලේඳයා! ආලේඳයා!

මෙන්ත සම්ඳුන්ගේ ජය මංගල දිනය! මෙදින අපි ප්‍රීති වෙමු. සන්තෝෂ වෙමු.
ආලේඳයා!

සුවිශේෂය

සුවිශේෂක ලුක් තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

ලුක් 24 : 13-35

සුපය කඩන වීට ඔව්හු උන්ඵාන වූ ස්වාමීන් වහන්සේ හැඳින ගත්හ.

එම දවසෙහි ගෝල සමූහයාගෙන් දෙදෙනෙක් ජෙරුසලමේ සිට කිලෝමීටර එකොලහක් පමණ දු වූ එම්මාචුස් නම් ගමට යමින් සිටියහ. එසේ යද්දී ඔව්හු සිඳු වූ සියල්ල ගැන කතා කරමින් ගියහ. තවද ඔවුන් සාකච්ඡා කරමින් යද්දී ජේසුස් වහන්සේම ඔවුන් සමීපයට වැඩ ඔවුන් හා සමග ගමන් ගත් සේක. ඔවුන් උන් වහන්සේ දුටු නමුත් ඔවුන්ට උන් වහන්සේ හඳුනාගත නොහැකි විය. උන් වහන්සේ ඔවුන්ට කතා කොට “මේ ඔබ තර්ක කරමින් යන්නේ කුමන කාරණා ගැන දැ”යි ඇසූ සේක. ඔව්හු දුක්මුසු මුහුණින් යුක්තව තතර වූහ. ඔවුන්ගෙන් ක්ලේයෝපාස් නම් තැනැත්තා උන්තර දෙමින් “මේ දවස්වල ජෙරුසලමෙහි සිඳු වූ කාරණා නොදැන සිටින අමුත්තා ඔබ පමණක් දැ”යි උන් වහන්සේට කීය. “කවර කාරණා දැ”යි උන් වහන්සේ ඔවුන්ගෙන් ඇසූ සේක. ඔව්හු උන්තර දෙමින් “නාසරෙත්හි ජේසුස් වහන්සේ පිලිබඳ කාරණා ය. උන්වහන්සේ දෙවියන් වහන්සේ හා සකල ජනතාව ඉදිරියෙහි ක්‍රියාවෙහි ද කතාවෙහි ද බලසම්පන්න දිවැසිවරයෙකුට සිටි සේක. නාසක සුජකවරු ද අපගේ ප්‍රධානිහු ද උන් වහන්සේ මරණයට නියම කොට කුරැසියෙහි ඇණ ගැසූහ. එහෙත් ඉශ්රායෙල් මුදාලීමට සිටි එකම තැනැත් වහන්සේ උන් වහන්සේ ය යනු අපගේ බලාපොරොත්තුව විය. එපමණක් නොවේ මේ දේ සිදුවී අදට තුන් දවසක් ගත වී ඇත. තවද අපේ කණ්ඩායමේ ඇතැම් ස්ත්‍රීහු

අද හිමිදිරි උදයේ සොහොන් ගෙය ලඟට ගොස් උන් වහන්සේගේ සිරුර නොදැක අවුත් ඔවුන්ට දර්ශනය වූ දේව දූතයන් “උන් වහන්සේ ජීවමානව සිටින සේකැ”යි පැවසූ බව කියා අප විස්මිත කළහ. අප හා සමග සිටි අයගෙන් සමහරෙක් සොහොන් ගෙය ලඟට ගොස් ඒ ස්ත්‍රීන් කී ලෙසම දුටුවෝ ය. එහෙත් ඔවුහු “උන් වහන්සේ තුදුටුවෝ ය”යි කීහ. එවිට උන් වහන්සේ ඔවුන් අමතා “බුද්ධිහීන වූ ද දිවැසිවරයන් පැවසූ සියලුම ඇදහීමට මැලි වූ ද තැනැත්තෙහි. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ඒ දුක් විඳ ඉක්බිති ස්වකීය තේජශ්‍රියට පැමිණිය යුතුව තිබුණා නොවේ ද” කියා, මෝසෙස් හා සියලු දිවැසිවරයන්ගෙන් පටන් ගෙන මුළු ශුද්ධ ලියවිල්ලෙහි තමන් ගැන සඳහන් කරුණු ඔවුන්ට පහදා දුන් සේක.

ඔවුහු යමින් සිටි ගමට ලං වූහ. එහෙත් උන් වහන්සේ තවත් දුර යන බවක් දැක්වූ සේක. එවිට ඔවුහු “දවස ගෙවී සවස් වේගෙන එන බැවින් අප සමග නතර වුව මැනැවැ”යි උන් වහන්සේට පෙරැන්න කළහ. උන් වහන්සේ ඔවුන් සමග නතර වීමට ගෙට ඇතුළු වූ සේක. තවද උන් වහන්සේ ඔවුන් හා සමග කැමට හිඳගත් කල්හි පූජා ගෙන ආගිර්වාදය පවසා කඩා ඔවුන්ට දුන් සේක. එවිට ඔවුන්ගේ ඇස් ඇරී ඔවුහු උන් වහන්සේ කවරෙක්දැ යි හැඳින ගත්හ. එවිට උන් වහන්සේ ඔවුන් කෙරෙහි අතුරුදහන් වූ සේක. එකල ඔවුහු “උන් වහන්සේ අප හා සමග මග දි කතා කරද්දීන් ශුද්ධ ලියවිල්ල පහදා දෙද්දීන් අපේ හදවත දැවී ඇවිලී ගියා නොවේ දැ” යි එකිනෙකාට කීහ. ඔවුහු ඒ වේලේ ම නැගිට ජෙරුසලමට පෙරලා ගොස් එකොළොස් දෙනා ද ඔවුන් සමග සිටි අනෙක් අය ද “ඒකාන්තයෙන්ම ස්වාමීන් වහන්සේ නැගිට සිටින සේක. සිමොන්ට ද පෙනුණු සේකැ”යි කියමින් සිටිනු දුටහ. එවිට ඔවුහු ද මගදී තමන්ට සිදු වූ කාරණා සහ පූජා කැඩීමෙහි දී ඔවුන්ට උන් වහන්සේ ප්‍රකාශ වූ සැටි ද පැවසූහ.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේය.